OBWIESZCZENIE

SPOŚRÓD WYDANYCH PRZEZ TAJNY POLSKI SĄD SPECJALNY ORZECZEŃ PODAJE SIĘ DO WIADOMOŚCI WYCIĄGI Z DWÓCH NASTĘPUJĄCYCH WYROKÓW:

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

I. DNIA 12 STYCZNIA 1943 ROKU SĄD SPECJALNY W WARSZAWIE, PO ROZPOZNANIU SPRAWY IZYDORA OSSOWSKIEGO, URZĘDNIKA URZĘDU PRACY W WARSZAWIE, UR. DN. 30.VI.1903, OSKARŻONEGO O TO, ŻE W 1942 ROKU W WARSZAWIE

a) JAKO URZĘDNIK URZĘDU PRACY ŚWIADOMIE WYBITNIE CZYNNIE WSPÓŁDZIAŁAŁ Z OKUPANTEM W JEGO AKCJI WYWOŻENIA LUDNOŚCI POLSKIEJ NA ROBOTY PRZYMUSOWE DO NIEMIEC, A W SZCZEGÓLNOŚCI PRACUJĄC W DZIALE MŁODZIEŻY TEGOŻ URZĘDU PRACY, ZAKWALIFIKOWYWAŁ NA WYWIEZIENIE DO NIEMIEC WYRÓŻNIAJĄCO DUŻĄ ILOŚĆ OSÓB, M. IN. OSOBY, KTÓRE MIAŁY PODSTAWY DO ZWOLNIENIA OD WYWIEZIENIA, NIE UWZGLĘDNIAŁ REKLAMACJI UZASADNIONYCH W ŚWIETLE PRZYJĘTEJ W URZĘDZIE PRACY PRAKTYKI I W OGÓLE WYRÓŻNIAŁ SIĘ GORLIWOŚCIĄ I BEZWZGLĘDNOŚCIĄ PRZY WYKONYWANIU SWOICH OBOWIĄZKÓW SŁUŻBOWYCH NA KORZYŚĆ OKUPANTA, A NA SZKODĘ LUDNOŚCI POLSKIEJ;

b) WYZYSKUJĄC SWOJE STANOWISKO WYMUSZAŁ OD OSÓB ZAINTERESOWANYCH, POSŁUGUJĄC SIĘ GROŹBĄ WYWIEZIENIA NA ROBOTY PRZYMUSOWE DO NIEMIEC, KORZYŚCI MAJĄTKOWE NA SWOJĄ RZECZ,

ORZEKŁ:

UZNAĆ IZYDORA OSSOWSKIEGO, UR. DN. 30.VI.1903 R., URZĘDNIKA URZĘDU PRACY W WARSZAWIE, WINNYM DOKONANIA ZARZUCONYCH MU ZBRODNI I SKAZAĆ GO ZA TO NA KARĘ ŚMIERCI, UTRATĘ PRAW PUBLICZNYCH I OBYWATELSKICH PRAW HONOROWYCH ORAZ ORZEC PRZEPADEK JEGO MAJĄTKU.

WYROK WYKONANO DNIA 14 STYCZNIA 1943 ROKU PRZEZ ZASTRZELENIE

II. DNIA 12 LUTEGO 1943 ROKU SĄD SPECJALNY W WARSZAWIE, PO ROZPOZNANIU SPRAWY OFICERA T. ZW. POLICJI GRANATOWEJ ROMANA LEONA ŚWIĘCICKIEGO, OSKARŻONEGO O TO, ŻE

a) W OKRESIE CZASU OD POCZĄTKU 1940 R. DO POŁOWY 1942 R., JAKO CZŁONEK SĄDU POLICYJNEGO PRZY NIEMIECKIEJ DYREKCJI POLICJI KRYMINALNEJ W WARSZAWIE, WYDATNIE CZYNNIE WSPÓŁDZIAŁAŁ Z WŁADZAMI OKUPACYJNYMI NA SZKODĘ LUDNOŚCI POLSKIEJ,

b) WYZYSKUJĄC POWYŻSZE STANOWISKO, WYMUSIŁ OD WIĘKSZEJ LICZBY OBYWATELI POLSKICH KORZYŚCI MAJĄTKOWE GROŹBAMI ODDANIA ICH POD NIEMIECKI SĄD,

c) W DRUGIEJ POŁOWIE 1942 R., JAKO ZASTĘPCA KIEROWNIKA XV KOMISARIATU PP W WARSZAWIE, BRAŁ WYDATNY UDZIAŁ W AKCJI ŁAPANIA LUDNOŚCI POLSKIEJ NA ROBOTY PRZYMUSOWE W NIEMCZECH I ORGANIZOWAŁ UDZIAŁ POLSKIEJ POLICJI MUNDUROWEJ W POWYŻSZEJ AKCJI,

d) PRZY ŁAPANIU LUDNOŚCI POLSKIEJ ZATRZYMYWAŁ PEWNE ILOŚCI OSÓB SPECJALNIE CELEM PÓŹNIEJSZEGO ZWOLNIENIA ICH ZA OKUPEM NA JEGO RZECZ,

ORZEKŁ:

UZNAĆ, ŻE ROMAN LEON ŚWIĘCICKI, UR. DN. 20.II.1895 R., SYN JÓZEFA I TEODORY, DOPUŚCIŁ SIĘ ZARZUCONYCH MU ZBRODNI I NA PODSTAWIE ART. 100 K. K., ART. 261 K. K., ART. 259 K. K. W ZWIĄZKU Z ART. I STATUTU S. S. I DEKRETEM O STANIE WOJENNYM SKAZAĆ GO ZA TO NA KARĘ ŚMIERCI, UTRATĘ PRAW PUBLICZNYCH I OBYWATELSKICH PRAW HONOROWYCH ORAZ ORZEC PRZEPADEK JEGO MAJĄTKU.

WYROK WYKONANO DNIA 15 LUTEGO 1943 ROKU PRZEZ ZASTRZELENIE

Kierownictwo Walki Cywilnej


BIBLIOTHECA
UNIV. IAGELL.
CRACOVIENSIS